

bestrider Ministeren imidlertid ganske at have taget Parti, og det kan jeg naturligvis godt forstaa; det maa han jo gøre, det maa han bestride, ellers var han jo endnu mere kompromitteret, end han i Forvejen er.

Men naar den højtærede Minister nu saa bestemt hævder, at han ikke har taget Parti, maa jeg da spørge: Paa hvilken Maade har han skabt Ligestilling mellem Arbejderne og andre, der omfattes af Lockouten? Der findes jo foruden Arbejdere, som modtager Understøttelse, ogsaa Arbejdsgivere. Der er jo gennem Bevillinger fra Rigsdagen stillet Midler til Raadighed til Udlaan og til Ophjælpning af visse Industrier. Maa jeg spørge den højtærede Minister: Har han standset Udbetalingen af saadanne Laanebeløb, som er tildelt visse industridrivende, for saa vidt de paagældende industridrivende omfattes af Lockouten? Hvis den højtærede Minister har det, saa indrømmer jeg, at han i hvert Fald har gjort noget for at tilvejebringe en vis Lighed, og indtil jeg faar det at vide, skal jeg afholde mig fra flere Kommentarer herom.

Den højtærede Minister hævder fremdes, at han ikke for Tiden vil søge nye Laanebeløb til Arbejdsløshedskasserne, og der er heller ingen Grund til det, siger den højtærede Minister, thi der er endnu Midler til Disposition. Ja vist er der Midler til Disposition, det har jeg fremhævet i Gaar to Gange. Vist er der Midler til Disposition, men dem lægger den højtærede Minister jo Haanden paa og siger, at de ikke maa udbetales, og han gentog det i Dag, navnlig under Fremhæven af en enkelt Arbejdsløshedskasse, som synes at staa i særlig Unaade hos den højtærede Minister, jeg ved ikke hvorfor. Men hvad kan det altsaa nytte, at der er Laanemidler til Disposition. Der er, det er rigtigt, eller var for nogle Dage siden 1 100 000 Kr., og der var gjort Indstilling om at udbetale disse, men Ministeren har erklæret eller ladet erklære i Skrivelse til 6 af de Kasser, som der i Mødet den 14. Marts blev stillet Laan i Udsigt, at de ikke maa faa nogen Del i det tilstedeværende Beløb, under Henviisning til, at de er direkte berørt af den løbende Konflikt. Det er det, jeg gør gældende, at denne Nægtelse af Laan til Kasser, der er berørt af Konflikten, oven i Købet Laan, som er bevilget af Rigsdagen og stillet til Raadighed for dette Formaal, at denne Nægtelse er ikke lovmedholdelig. Der er ikke fra Rigsdagens Side givet den højtærede Minister noget Direktiv om af de Midler, der en Gang er

bevilget, at nægte Udlaan til visse Kasser, som han selv bestemmer. Hvis den højtærede Minister mener, at der er visse Kasser, som ikke bør have Laan, maa han komme til Rigsdagen, til de ansvarlige Myndigheder, til Finansudvalget eller til Tingene, og forelægge dem Forslag om at standse Udlaan til visse Kasser. Indtil han har gjort dette, handler han i Strid med, hvad vi kunde vente, hvis han vil befinde sig paa Lovens Grund.

Den højtærede Minister beroligede os med, at han nok skulde bære sit Ansvar, og at han for sit Vedkommende ikke interesserede sig for, om jeg havde et tungt Ansvar eller ikke. Ja, den højtærede Minister har jo nylig faaet et Bevis for, hvad Overlegenhed fører til. Jeg skal ikke fordybe mig deri, men jeg henstiller til den højtærede Minister at prøve Appellen til det eneste Sted, hvor det har nogen Betydning. Lad ham gaa ud til Vælgerne og spørge dem, hvad de mener om hans Adfærd, saa vil han faa at vide, at Vælgerne mener, han bør befries for et Ansvar, der sikkert er alt for tungt for ham. Men det Skridt, det ved jeg, det vover den højtærede Minister ikke. Han var for et Par Aar siden med i Raad, saa han var nær ved at blive hæs af det, om at faa Valg, men nu, nu vogter han sig vel for at tale om Valg, vogter sig vel for at gøre det eneste naturlige: at gaa ud til Vælgerne og spørge, om denne, om hele Ministeriets Politik er en saadan, at den kan godkendes af Vælgernes Flertal.

Den højtærede Minister taler stadig om de Beføjelser, der er givet ved Lovens § 31 til at ændre ved Understøttelserne fra Hjælpekasserne. Ja vist er der i Lovens § 31 givet Beføjelser — ingen har benægtet det, ej heller jeg, hverken da jeg havde Ordet første eller anden Gang —, men der staar intet om, at man med denne Lovs Bestemmelser kan ophæve en af de Kategorier af Understøttelser, som Loven indstifter. Der er givet Ministeren Adgang til at ændre ved Kontrollen og andre Regler, ogsaa til at toretage Nedsættelser, men til at ophæve findes der ingen som helst Beføjelse.

Den højtærede Minister sagde i Dag, at jeg skulde have sagt, at Cirkulæret af 11. Februar — altsaa det, der endelig efter en 6 Ugers Forløb naaede at udkomme for at forklare, hvad Meningen var med den Lov, som var vedtaget under 22. December i Fjor —, at jeg skulde have sagt, at dette Cirkulære var ufravigeligt. Det har jeg aldrig sagt; selvfølgelig er et Cirkulære af